

VAVILA POPOVICI

*VRAJA
ANOTIMPULUI IUBIRII*

*(THE SPELL
OF THE SEASON OF LOVE)*

VRAJA
ANOTIMPULUI IUBIRII
(THE SPELL
OF THE SEASON OF LOVE)

VAVILA POPOVICI

Tehnoredactare: Vavila Popovici

Corectare: Vavila Popovici

Traducere: Vavila Popovici

Coperta: Teodora Stoica

Exaltare

„Nisipuri prind să fiarbă. Vară, soare, iarbă!”

– Lucian Blaga

*M-am îmbrăcat în culorile verzi ale verii,
să mă iubească iarba pământului,
frunzele copacilor;
am pus inele cu diamante-n degete
să-i placă cerului strălucirea;
am aruncat sandale
să fiu sărutată de iarbă și raze de soare;
am trecut degetele prin păr răsfirându-l,
să-l poată mângâia vântul;
m-am înălțat pe vârfuluri,
am întins brațele electrizate
lumina cerului s-o cuprind...
Sub tălpi unduia smerit iarba-ngenuncheată,
pacea și magnetismul pământului.
Exaltarea spiritului dilata clipa, timpul...
Pot îndrăzni, Doamne, am strigat,
cu un vers să trimit o undă mișcătoare
în al Tău univers?*

Exaltation

"Sands start to boil. Summer, sun, grass!"

– Lucian Blaga

*I dressed in green colours of summer,
let the grass of the earth love me,
tree leaves;
I put diamond rings on my fingers
let the heavens like the brightness;
I threw away my sandals
to be kissed by grass and sunbeams;
I ran my fingers through my hair, spreading it,
to be able to be caressed by the wind;
I lifted on the peaks,
I stretched out my electrified arms
the light of heaven to embrace...
Beneath the soles undulated the kneeling grass,
peace and magnetism of the earth.
The exaltation of the spirit dilates the moment, the time...
I can dare, my God, I cried,
with a verse to send a moving wave
in your universe?*

Adu-ți aminte

*Adu-ți aminte de marea,
de nisipul în care ne adânceam
cu voluptate pașii...
De soarele care ne înfrumuseța trupurile
transformându-ne în zei.
De iubirea aceea până la nemurire...
Străbat aceleași locuri,
alt nisip, alți oameni, alte valuri...
Îmi ating propriul trup,
îl simt, exist!
Și-o foame cumplită de dragoste
mă trezește la viață.*

Remember

*Remember the sea,
the sand we were sinking into
with voluptuous steps...
The sun that beautified our bodies
turning us into gods.
From that love to immortality...
Going through the same places,
other sand, other people, other waves...
I touch my own body,
I feel it, I exist!
And a terrible hunger for love
it wakes me up to life.*

Astăzi

*Am stat culcată în iarba crudă
și am simțit
respirația pământului sub mine.
Am contemplat infinitul alb
și-am ascultat
un concert pentru greier.
Cu picioare goale
am călcat pietrele catifelate
de la malul unei ape
și-am auzit-o cum se zbate
în finalul unui concert
pentru eternitate.
M-am desprins amețită
de-o minunată obsesie
și am fugit prin aerul pur,
prin liniștea sfântă a satului.*

Today

*I lay in the raw grass
and I felt
the breath of the earth beneath me.
I contemplated the infinite white
and I listened
a concert for the cricket.
Barefoot
I stepped on the velvety stones
from the shore of a water
and I heard her struggling
at the end of a concert
for eternity.
I left dizzy
of a wonderful obsession
and I ran through the fresh air,
through the holy peace of the village.*

Jocul dragostei

*Strigai că-mi iubești
chipul și umbra,
când alergam ușoară
pe plaja Mării Negre.
Ia seama, îți spuneam,
umbra mea este mereu alta,
iar chipul meu
este aidoma umbrei!*

The game of love

*You were shouting that you loved me
face and shadow,
when I ran lightly
on the Black Sea beach.
Notice, I was telling you,
my shadow is always different,
and my face
it's like the shadow!*

Zi de concediu

*Cer, mare, oameni
și primii pași adânciți în nisipul ud.
Apa – imensă lentilă mișcătoare
ținută în mâna unui înger,
scaldă trupuri, limpezește gânduri
asemeni unei muzici de Bach.
Valuri se risipesc pe mal.
Se risipesc și gândurile mele.
Cer, mare, oameni...
Înaintează în larg și valuri mă cuprind.
Îmbrățișarea lor ciudată
îmi dăruie odihna
și râd când stropii de apă
îmi sărută naiv fața.*

Day off

*Heaven, sea, people
and the first deep steps in the wet sand.
Water – huge moving lens
held in the hand of an angel,
bathes bodies, clears thoughts
like Bach music.
Waves scatter on the shore.
My thoughts also dissipate.
Sky, sea, people...
I move out to sea and waves envelop me.
Their weird hug
it gives me rest
and I laugh when the water splashes
naively kiss my face.*

Frumoasă Salacie!

*Nereidelor, fecioarelor, frumoaselor,
de câte ori v-ați plimbat pașii goi
în nisipul mătășos al țărmului Mării Negre?
Frumoasă Salacie,
te-ai nuntit aici schimbându-ți soarta
și lăsând pe acest colț de pământ
să se nască-ntruna nereide...
Nereidelor, fecioarelor, frumoaselor!*

Beautiful Salacie!

*Nereids, virgins, beauties,
whenever you walked naked steps
in the silky sand of the Black Sea coast?
Beautiful Salacie,
you got married here changing your fate
and leaving on this corner of the earth
to always be born Nereids...
Nereids, virgins, beauties!*

Aproape de miezul nopții

*Era aproape de miezul nopții.
Nu dormeam încă.
Aceleași întrebări se repetau la infinit...
Prin fereastră, luna cu ochiul ei mare, deschis,
demult privea liniștită.
Afară,
frunzișul, copacii, păsările dormeau.
Respiram aerul cald, fremătător al nopții.
Aș fi vrut să te mângâi
cu tăcerea mea,
cu tăcerea nopții de vară.*

It was close to midnight

*It was close to midnight.
I wasn't sleeping yet.
The same questions were repeated indefinitely...
Through the window, the moon with her big, open eye,
she had been looking calmly for a long time.
Outside,
the foliage, the trees, the birds were sleeping.
I was breathing the warm, trembling air of the night.
I wanted to caress you
with my silence,
with the silence of the summer night.*

Lumini și frunze

*Lacul adânc, puternic ca argintul viu
răpește luna de pe cer
și-o ține în captivitate.
Lumina ei mângâie chipul tău alb.
Îmi cuprinzi obrajii cu mâini delicate,
și-n ochii tăi
văd stelele cerului tremurând...*

*Hai să fim pentru o clipă doar frunze,
îmi spuneați,
să cădem în apa lacului,
să plutim de nimeni știuți,
doar noi, noi amândoi.*

Lights and leaves

*The deep lake, strong as living silver,
kidnaps the moon from the sky
and keeps her in captivity.
Her light caresses your white face.
You embrace my cheeks with delicate hands,
and in your eyes
I see the stars in the sky trembling...*

*Let's just be leaves for a moment,
you were telling me,
to fall into the water of the lake,
to float by no one you know,
just us, both of us.*

Prin paiete de fân

*„Cât de frumos e-apusul în serile senine! Ce adâncime-n spațiu
și-n suflet ce delir!” – Charles Baudelaire*

*Peste paiete de fân întinse
amurgul vine de undeva grăbit.
Inima la fel de tare-mi bate
ca și atunci când eram copil.
Iubeam pământul înverzit cu ierburi,
ceru-mpodobit cu stele,
dragostea în mine dăinuia.
Amurgul avea lumina sa divină,
aerul – parfum de fân proaspăt cosit.
În iarba rămasă înaltă,
pat îmi făceam, cântam din frunză
cu ochii ațintiți spre cer...
Și tot cântând
albastrul cer se-mpodobea cu stele.
Mă înnoptam, mă înstelam și mă rugam...*

*Peste paiete de fân întinse
amurgul vine de undeva grăbit,
inima este aceeași,
dar trupul meu... a obosit.*

Through the hay straw

„How beautiful the sunset is on clear evenings! What depth in space and in the soul what raving!“ – Charles Baudelaire

*Over the stretched hay stalks
twilight comes from somewhere hurried.
My heart is beating just as hard
like when I was a kid.
I loved the grassy earth
the sky adorned with stars,
the love in me lasted.
Twilight had its divine light,
the air - the scent of freshly mowed hay.
In the tall grass,
I made my bed, I sang from the leaf
with eyes fixed on the sky...
And still singing
the blue sky was adorned with stars.
It was getting dark, I was covering the stars and I was
praying...*

*Over the stretched hay stacks
twilight comes from somewhere in a hurry,
heart is the same, but my body... is tired.*

Sângele voinicului (Lathyrus)

*Pe trup am să presar gingașe orhidee.
Rubinele-nșirate pe firave tulpini,
în lumina caldă a soarelui
vor străluci.
Fluturi albi vor veni să doarmă
pe trupul purpuriu,
în liniștea albastră a serii.*

The blood of the mighty (Lathyrus)

*I will sprinkle on body gentle orchids.
Rubies strung on fragile stems,
in the warm sunlight they
will shine.*

*White butterflies will come to sleep
on the purple body,
in the blue silence of the evening.*

Transfigurare

*Noaptea-și rostogolește grațios liniștea,
norii glisează pe cer,
luna gânditoare, crescătoare,
rătăcește, se-ascunde, apare,
se dăruie unei biete muritoare.
Fascinată de-a ei strălucire,
clemență timpului cerând,
terestra se transfigurează,
primește și dăruie iubire...*

*Dimineța, noul astru
întâmpinând pământul în a sa cale,
îmbracă iubirea în razele-i calde,
galben – strălucitoare.*

Transfiguration

*The night rolls its silence gracefully,
the clouds slide across the sky,
the thinking, rising moon,
wanders, hides, appears,
he gives himself to a poor mortal.
Fascinated by her brilliance,
leniency of time demanding,
the earthly woman is transfigured,
receive and give love...*

*In the morning, the new star
welcoming the earth in its path,
dress love in its warm rays,
white - bright.*

Compensație

*Încet-încet am pierdut
acea blândă linearitate,
luând înfățișarea unui cactus,
de care se agață orice fir de praș.
S-a complicat existența, dar
am câștigat noi raze de lumină,
turnate-n unghiuri noi ale ființei.*

Compensation

*Slowly I lost
that gentle linearity,
taking on the appearance of a cactus,
to which any thread of dust clings.
Life has been complicated, but
I gained new rays of light,
cast in new angles of being.*

Și astăzi mai plâng

*Și astăzi mai plâng.
În lacrimi sunt mângâieri.
Bogate doruri se frâng,
inima-i a veșnicului ieri.
Pribeag printre gânduri
dau nemuririi o față.
Tu, întinde, de poți
o mână în trista mea viață.*

*Și chiar dacă plâng,
în lacrimi sunt mângâieri.
Doruri bogate se frâng,
inima-i... a vecinului ieri!*

And I still cry today

*And today I still cry.
There are caresses in tears.
Rich longings are broken,
the heart belongs to the eternal yesterday
Wander among thoughts
I give a face to immortality.
You, stretch, if you can
a hand in my sad life.*

*And even if I cry,
there are caresses in tears.
Rich longings are broken,
the heart belongs... to the eternal yesterday!*

Mi-e dor

*Iubitul meu
cu trupul cald și sărutat de soare,
mi-e dor în ochii-ți să mă scald
ca-n mări fără hotare.
Să dorm pe pieptul tău robust,
și păru-mi lung să fie
veșmânt sub care să te ascund...
O, dulce nebunie!
Cuprins de tainice dorințe
strânse-n suflet de demult,
să-ncepi a-mi face jurăminte...
Tu să vorbești, eu să ascult.*

I miss

*My lover
with the body warm and kissed by the sun,
I miss bathing in your eyes
as in seas without borders.
To sleep on your sturdy chest,
and my long hair to be
clothing under which to hide you...
Oh, sweet madness!
Contained by mysterious desires
collected long ago,
start swearing to me...
You talk, I listen.*

Noapte de iulie

*Nori sonnambuli alergau în noapte.
Din spatele dealurilor
reflectoare-mi luminau casa
și privirea tristă pironită-n geam...
Hamletizam durerea în spațiul fantomatic,
în timp ce pe imensa arenă,
se pregătea un spectacol.*

*Furtuna cosmică cu lumini și sunete
a reverberat nemilos în mine.*

*În zori ascultam cum se cutremura Vâlsanul
în albia nou zămislită,
reîntorcându-se în sine.*

July night

*Sleeping clouds ran in the night.
Behind the hills
spotlights lit up my house
and the sad look nailed to the window...
In the ghostly space I thought of pain dilemmatically,
while on the huge arena,
an show was being prepared.*

*Cosmic storm with lights and sounds
it ruthlessly reverberated in me.*

*At dawn I listened to Vålsan tremble
in the newly born bed,
returning to himself.*

Marea mea!

*Marea mea
aș vrea s-adorm pe valurile tale!
Să plutesc cu ochii-nchiși
îmbrățișându-te,
ascultându-ți tânguirea...
Primește-mă ca pe-un coral,
hrănește-mă, leagă-mă,
adoarme-mă,
dă-mi lumea ta de basm,
căci basmul mi-a fost lumea,
marea mea!*

My Sea!

*My sea,
I would like to fall asleep on your waves!
To float with my eyes closed
hugging you,
listening to your lament...
Receive me like a coral,
feed me, rock me,
put me to sleep
give me your fairytale world,
for the fairy tale was my world,
my sea!*

Ții minte?

*Ții minte cum atingerea trupurilor noastre
în apa mării
avea cea mai fermecătoare tresărire?
E-atâta soare
încât alerg să mă ascund în mare.
Un pescăruș plutește pe-aproape.
I-aș încerca atingerea...
Înot, dar pasărea zboară
lăsându-mă cu o mână întinsă...
Înot, și apa mării
îmi preia încet greutatea...*

*Mă retrag pe mal, același nisip,
câte urme s-au șters!*

Do you remember

*Do you remember how to touch our bodies
in the sea water
did he have the most charming thrill?
It's so sunny
so I run to hide in the sea.
A seagull floats close by.
I would try to touch her...
I swim, but the bird flies
leaving me with an outstretched hand...
I swimming, and sea water
slowly takes over my weight...*

*I retreat to the shore, the same sand,
how many traces have been erased!*

Noapte de vară

*Stau pe treptele reci ale casei
În jur – covorul țesut din fire de iarbă,
printre care simt
aburii calzi din pământ ieșind.*

*Ridic ochii spre cer,
noaptea argintată cade asupra-mi,
răcoarea se lasă pe umerii firavi.*

*Privesc stelele și-ascult...
Poate,
cei plecați vorbesc limba astrelor,
iar ecoul cade-n inimile noastre...*

*În noaptea asta, când nu te mai am,
întunericul și frigul
îndrăzneț mă cuprind.*

Summer night

*I sit on the cold steps of the house
Around - the carpet woven of grass threads,
among which I feel
the warm steam coming out of the ground.*

*I look up at the sky,
the silver night falls on me,
the coolness is left on the weak shoulders.*

*I look at the stars and listen
May be,
those who go away speak the language of the stars,
and the echo falls in our hearts ...*

*Tonight, when I don't have you anymore,
darkness and cold
bold to embrace me.*

Visul pietrelor

*Câtă liniște și frumusețe
de-a lungul apei curgătoare!
O lume a înțelepciunii întemnițate.
Apa, peștii refrenuiesc
același cânt știut de veacuri...
Statornicele pietre la ce o fi visând?
Se mulțumesc cu mângâierea apei,
cu atingerea delicată a peștilor,
sau năzuiesc ieșirea din anonim,
încremenirea lor într-o statuie?
Câtă liniște și frumusețe
de-a lungul unei ape curgătoare!*

The dream of stones

*What peace and beauty
along the flowing water!
A world of imprisoned wisdom.
Water, fish sing the same refrain
known for centuries...
What are the firm stones dreaming of?
They are content with the caress of the water,
with the gentle touch of the fish,
or want exit anonymity,
their freezing in a statue?
What peace and beauty
along a flowing water!*

Apus de soare la mare

*Pun întrebări cerului albastru
scăldat în mister și necuprindere,
dar el rămâne mut și nu-mi răspunde.
Întreb vântul ușor ce vine-n spre mine
și nu-nțeleg ce-ngână.
Întreb valurile care-mi înfășoară trupul,
dar ele, înspăimântate de fiorii mei,
pleacă.
Întreb soarele care se-neacă liniștit în mare,
dar el mă ignoră.*

*Și sufletul rămâne năucit de-atâta nepăsare
a mării, a brizei
și-a minunatului apus de soare.*

Sunset at sea

*I ask the blue sky
bathed in mystery and incomprehension,
but he remains silent and does not answer me.
I ask the light wind coming towards me
and I don't understand what he's talking about.
I ask the waves that envelop my body,
but they are frightened by my thrills,
leaves.
I ask the sun that quietly drowning in the sea,
but he ignores me.*

*And the soul is stunned by so much indifference
of the sea, the breeze
and the wonderful sunset.*

Ce bine este

*Ce bine este să ai o cheie a ta,
să o porți în buzunar sau poșetă,
să-i auzi zgomotul cald
când o răsucești în broască.
Ce bine este să ai o casă a ta,
să pleci oriunde
și să te poți întoarce în ea.
Să alergi prin odăile-i toate,
să deschizi ferestre,
să-ți arunci privirea protectoare
peste lucruri
și să ascuți cum ceasul secunda o bate.
Ce bine este să ai un pat al tău,
să-l găsești și pe întuneric,
să te arunci în el ca într-un hău,
să-ți afunzi capul în pernă
și să visezi, să visezi
toată dragostea de peste zi.*

It's so good

*How good it is to have a key of your own,
to carry it in your pocket or purse,
to hear his warm noise
when you twist it in the lock.*

*How good it is to have a house of your own,
to go anywhere
and to be able to return to it.*

*Run through all the rooms,
to open windows,
to cast your protective gaze
over things
and listen to the second clock ticking.*

*How good it is to have a bed of your own,
to find him in the dark,
to throw yourself into it like a pit,
to sink your head into the pillow
and to dream, to dream
all the love of the day.*

Credeam

*Nu pot uita cum așteptam întunericul serii
să ne-adâncim pașii în nisipul plajei marine,
să ne ascundem trupurile în apa caldă;
cum ne priveam în lumina lunii,
și primeam sărutul albastru al cerului;
cum aruncam mării câte un vers de iubire
și el reverbera în inimile noastre...*

*Nu pot uita senzația amăgitoare de libertate,
și forța magică ce ne înlănțuia,
minunea care eram – noi doi.*

*Credeam pe-atunci că nimeni și nimic
nu va putea învinge acea forță.*

Credeam, iubitul meu, credeam!

I thought

*I can't forget how I waited for the darkness of the evening
to deepen our steps in the sand of the sea beach,
to hide our bodies in warm water;
as we looked at each other in the moonlight,
and received the blue kiss of heaven;
how we threw a verse of love into the sea
and he reverberated in our hearts...
I can't forget the deceptive feeling of freedom,
and the magical force that bound us together,
the wonder we were – the two of us.
I thought then that no one and nothing
he will not be able to overcome that force.
I believed, my love, I believed!*

Melancholia nocturnelor lui Chopin

*Poeții – căutători ai durerii sufletului,
tămăduitori de multe ori,
osanale iubirii înălțând...*

*Peste cuvinte coboară lin –
melancholia nocturnelor lui Chopin:
povești triste spuse-ntr-o cheie minoră,
pe foaia albă a clapelor,
pe-allocuri de plânset bemolată,
despre ce n-a fost, dar a putut să fie,
sau a fost și n-a fost spus încă,
într-o cheie majoră a speranței
povestea terminând.*

*Și zorii zilei venind prea curând,
melancholia versurilor și a nocturnelor
spulberând.*

The melancholy of Chopin's nocturnes

*Poets - seekers of the pain of the soul,
healers often,
osana love raising...*

*It descends smoothly over words –
melancholy of Chopin's Nocturnes:
sad stories told in a minor key,
on the white sheet of flaps,
in some places with black crying flats,
about what it wasn't, but it could have been,
or was and was not said yet,
ending the story
in a major key to hope.*

*And the dawn of the day coming too soon,
the melancholy of lyrics and Nocturnes
shattering.*

Mica pasăre albastră

Stradă pustie.

Mă opresc și privesc cerul, luna, stelele...

Gândul se plimbă liber prin tăcerea albastră.

– Ce este tristețea pentru tine?

mă-ntreabă brusc zeul Tristeții

pe care-l întâlnesc.

– Sacul cu bijuterii adunate de-a lungul vieții

și pentru care îți mulțumesc!

Tristețile, bucuriile, dau culoare vieții, nu-i așa?

Zeul zâmbește trist și îngăduitor,

așezându-mi pe umărul stâng

mica Pasăre albastră.

The little Blue bird

Deserted street.

I stop and look at the sky, the moon, the stars...

The thought wanders freely through the blue silence.

- What is sadness for you?

*the god of Sadness, which I meet suddenly,
asks me.*

*- The bag of jewelry collected over a lifetime
and for which I thank you!*

Sorrows, joys give color to life, right?

*The god smiles sadly and forgivingly,
sitting on my left shoulder
little Blue bird.*

O zi cețoasă

*Am ieșit să mă plimb. Mă simțeam obosită.
Ploua mărunț și des, stânjenitor,
de parcă cineva instalase o sită
între cer și pământ.
Picături mici, îndrăznețe se lipeau de obraji,
îngreunând pleoapele.
Văzduhul gemea, perdeaua ceții creștea...
Cum trec zilele, scurgându-se aluvionar
(dar și puterea din noi!), gândeam,
cum trece în van și această zi,
cum uităm cât de prețioasă
este fiecare clipă din viața noastră...
M-am întors acasă.
Voiam să mai scriu ceva,
să recuperez parte din timpul pierdut.
N-am putut! Am alergat spre fereastră,
prin ceață să mai pot vedea
puțina lumină a zilei rămasă.
Afară se înnoptase.*

A foggy day

*I went for a walk. I felt tired.
It rained small and often, embarrassingly,
as if someone had installed a sieve
between heaven and earth.
Small, bold drops clung to cheeks,
making my eyelids heavier.
The air was moaning, the fog curtain was rising...
As the days go by, alluvial drains
(but also the power within us!), I thought,
how this day goes in vain,
how we forget how precious
it is every moment of our life...
I'm back home.
I wanted to write something,
to recover part of the lost time.
I could not! I ran to the window,
through the fog so I can see
the little light of day left.
It was getting dark outside.*

Mesaj

*Mi-ai trimis în dar o floare cu miros de rouă.
Am încercat să descifrez mesajul
sărutând floarea
și punând-o în păr lângă ureche,
spre a-i auzi mai bine șoaptele.
Floarea
mi-a vorbit despre iubire!*

Message

*You sent me a dew-scented flower as a gift.
I tried to decipher the message
by kissing the flower
and putting it in the hair near the ear,
to hear her whispers better.
The flower
told me about love!*

Piticul din ceașca de cafea

*Te-ai arătat în ceașca de cafea
dimineța, în balconul plin cu flori.
Soarele strălucea pe marginile ceștii
și tu erai piticul negru din ceașca de cafea.
Am pus degetul în ceașcă
și piticul s-a lipit de arătătorul mâinii.
Am stat mult așa, am privit pata de cafea,
apoi am lipit-o de buzele mele.
Vai, dragule, noaptea când trupul cere odihnă,
când buzele amuțesc și pleoapele se-nchid,
îmi apari în vise.
Semn că sufletul nu cere odihnă.
Ziua citesc povești în cești, noaptea visez.
Și uite-așa, te inventez,
chiar și pe tine, piticule din ceașca de cafea!*

The dwarf in the coffee cup

*You showed up in the coffee cup
in the morning, on the balcony full of flowers.
The sun was shining on the edges of the cup
and you were the black dwarf in the coffee cup.
I put my finger in the cup
and the dwarf clung to the forefinger.
I sat like that for a long time, I looked at the coffee stain,
then I pressed it to my lips.
Alas, my dear, the night when the body asks for rest,
when the lips are silent and the eyelids close,
you appear in my dreams.
A sign that the soul does not ask for rest.
During the day I read stories in cups, at night I dream.
And so, I invent you,
even you, the dwarfs in the coffee cup!*

Lasă-mi, Doamne!

*Te-ai scăldat în mări și oceane
albastre și verzi, liniștite și furioase;
te-ai scăldat în râuri de cleștar, line și repezi,
ai căutat izvorul izvoarelor,
dar timpul acela a trecut...*

*Ți-ai așezat gura pe apa celui mai curat izvor
să bei din pocalele lui de piatră.*

*– Doamne, ai strigat,
dacă tot m-ai aruncat în acest univers,
lasă-mi cât mai multe clipe de iubire!*

Leave it to me, Lord!

*You bathed in the seas and oceans
blue and green, quiet and angry;
you bathed in rivers of crystal, smooth and fast,
you sought the source of the springs,
but that time has passed...*

*You set your mouth on the water of the purest spring
to drink from his stone cups.*

*-God, you shouted,
if you kept throwing me into this universe,
leave me as many moments of love as possible!*

Și tu trecând...

„...aștept dimineața, până la lacrimi mi-e dragă viața!”

– Grigore Vieru

*Galbenul lămâilor, merelor,
roșul căpșunilor, cireșelor,
o mare de flori,
și floarea miresei ca niște fulgi de nea
căzuți pe verdele ierbii...
Și tu trecând străină, ușoară,
printre fructe și flori,
prin lumini, culori, miresme și-arome,
rostogolindu-ți gândurile
asemeni petalelor căzute pe cenușiul pământului;
sufletul tău zburând ca un fluture
străluminat de o rază de soare...*

Bucuria are lacrimile ei.

And you passing ...

"I wait the morning, my life is so dear to me I cry!"

– Grigore Vieru

*Yellow lemons, apples,
red strawberries, cherries,
a sea of flowers,
and the bride's flower like snowflakes
fell on the green of the grass...
And you passing foreign, light,
among fruits and flowers,
through lights, colors, scents and aromas,
rolling your thoughts
like petals fallen on the gray of the earth;
your soul flying like a butterfly
illuminated by a ray of sunshine...*

Joy has its tears.

Anotimpul iubirii

*Copacii nu se mai tem de vânt și de ploi,
foșnesc elegant din volane
și picuri de ploaie se scurg
din dantela frunzelor verzi...*

*Soarele vine grăbit, îndrăgostit,
amirosind a înger,
îmbrățișând pământul cu razele sale.
Teii înnebunesc de floare și miros;
parcul, iubindu-ne pașii,
ne-așteaptă cu înfrigurare.
Lacrimile ierbii strălucesc în soare.*

*Totul e magie – eter, elan și speranță – ,
vraja anotimpului iubirii.*

The season of love

*The trees are no longer afraid of wind and rain,
elegant rustle from the steering wheels
and raindrops flow
from the lace of green leaves...*

*The sun is coming in a hurry, in love,
smelling like an angel,
embracing the earth with its rays.*

*Lime trees are crazy about flower and smell;
the park, loving our steps,
he is waiting for us with shivering.*

The tears of the grass shine in the sun.

*Everything is magic – ether, enthusiasm and hope – ,
the spell of the love season.*

Pauză de timp

*Pădurea leneșă doarme în raze de soare.
Un aer cald vibrează prin verdele frunziș.
Fluturi colorați, pictați simetric
cu galbenul soarelui, roșul sângelui,
albastrul cerului, griul norilor
zboară de-asupra capetelor noastre.
Privesc desenul palmelor – sufletul tău cifrat –
și-mi simt inima prinsă-n acest păienjeniș.
În cununa mâinilor și beția mângâierilor
mă cuprinzi;
zbaterea timpului încetează
(Cronos înghite piatra înfășurată-n scutece).
Curând, o rază ne mângâie blând,
armonia verde-albastră a cerului străbătând.*

*O pauză de timp, o clipă mută, o dragoste mare!
Pădurea doarme în raze blânde de soare!*

Time break

*The lazy forest sleeps in the sunshine.
A warm air vibrates through the green foliage.
Colored butterflies, painted symmetrically
with the yellow of the sun, the red of the blood,
the blue of the sky, the gray of the clouds
fly-over our heads.
I look at the drawing of the palms - your encrypted soul -
and I feel my heart caught in this spider web.
In the crown of his hands and the drunkenness of caresses
you embrace me;
the struggle of time ceases
(Cronus swallows the diaper-wrapped stone).
Soon a ray gently caresses us,
the green-blue harmony of the sky passing through.*

*A break from time, a silent moment, a great love!
The forest sleeps in the gentle rays of the sun!*

Vis marin

*Se făcea că marea-și ridica grațios
valurile înspumate...
Ne întindeam trupurile pe nisipul moale, lucios
și marea venea lângă noi.
Ascultam râsul ei ciudat...
Nisipul ne înfășura gleznelor, brațele,
cu eșarfa sa caldă.
Scoicile străluceau ca niște diamante
în lumina lunii.
Reverberată, lumina se-arunca
pe chipurile noastre.
Și dintr-o dată ai dispărut.
Înspăimântată, m-am aruncat în valuri
și marea brusc a adormit...
Pluteam dezorientată în largul mării
simțindu-mă definitiv abandonată.
Cât era vis și cât era realitate?*

Marine dream

*The sea seemed to rise gracefully
foamy waves...
We lay our bodies on the soft, shiny sand
and the sea came to us.
We listened to her strange laugh...
The sand wrapped around our ankles, arms,
with his warm scarf.
The shells shone like diamonds
in the moonlight.
Reverberated, the light flickered
on our faces.
And suddenly you disappeared.
Frightened, I threw myself into the waves
and the sea suddenly fell asleep...
I was floating disoriented at sea
feeling permanently abandoned.
How much was a dream and how much was reality?*

Dimineață nepământească

*Nisip, stânci, apă, cer și carul lui Poseidon
mișcând valurile nemișcătoarei mări.
Talazuri se răsucesc precum așternutul unui pat,
în nopțile când somnul mult așteptat
nu mai vine...
Nori albi, subțiri, diafani pictează cerul.
Oh! Dacă-aș ști să-i descifrez semnele!
Aerul sălcii, liniștea,
curgerea izvorului de lumină din cer spre pământ,
mă fac să-nțeleg simplitatea-nceputului,
farmecul, beția, sfințenia sa;
să-nțeleg necuprinsul divin,
oceanul în care se-aruncă-n final ființa.*

Nisip, stânci, apă, cer, dimineață nepământească!

Unearthly morning

*Sand, rocks, water, sky and Poseidon's chariot
moving the waves of the still sea.*

*Waves twist like bedding,
on nights when long-awaited sleep
it's not coming anymore...*

Thin, translucent white clouds paint the sky.

Oh! If I only knew how to decipher his signs!

*The slightly salty air, the silence,
the flow of the light source from heaven to earth,
they make me understand the simplicity of the beginning,
his charm, his drunkenness, his holiness;
to understand the divine incomprehension,
the ocean into which the being is finally thrown.*

Sand, rocks, water, sky, unearthly morning!

Orașul meu

*Oraș terasat cu maluri de râu,
cu dealuri înverzite, cald unduite,
ca niște perne pe care îngerii dorm și visează.
Figuri geometrice ridicate-ndrăzneț,
spații în care se petrec anii multor tinereți.
Cruci înălțate spre cer, lăcașuri de îngeri vegheate,
unde se spun, se-ascultă adevăruri,
se iartă păcate.
Coline spre care urcăm la sfârșitul căutărilor noastre,
fiecare cu numărul său matricol,
dezbrăcând cămăși de lut, plecând spre ceruri albastre...
Orașul meu, cuib al blânelor anotimpuri,
al emoționantelor balade,
al cerurilor curate, cu maluri de râu,
cu dealuri înverzite, cald unduite,
ca niște perne pe care îngerii dorm și visează.*

My town

*Terraced town with river banks,
with green hills, warm undulating,
like pillows on which angels sleep and dream.
Boldly raised geometric figures,
spaces where the years of many young people spend.
Crosses raised to heaven, places guarded by angels,
where they are told, truths are listened to,
sins are forgiven.
Hills we climb to the end of our search,
each with its serial number,
taking off his clay shirts, leaving for the blue skies...
My city, the nest of the mild seasons,
of the moving ballads,
of clear skies, with river banks,
with green hills, warm undulating,
like pillows on which angels sleep and dream.*

Pasărea

*O pasăre de culoarea cerului înnorat
pe pământ căzând,
pasăre de plumb cu aripi întinse,
pământul cu pliscul sărutând;
un scâncet de-abia perceptibil,
asemeni scâncetului de copil
din pieptul ei gingaș scoțând...*

*O rază de soare s-a oprit pe cer mirată.
Pasărea,
de propriile-i aripi fusese trădată.*

The bird

*A bird the color of a cloudy sky
falling to the ground,
lead bird with outstretched wings,
kissing the ground with his beak;
a barely perceptible whimper,
like a child's whimper
from her tender chest taking out...*

*A ray of sunshine stopped in the sky in amazement.
The bird,
she had been betrayed by her own wings.*

Cale fără întoarcere

*Dragostea vine de undeva
ca o incantație mistică.*

*Plutește deasupra ființei,
ocolește abisurile, coboară,
străbate pielea-ți subțire,
intră prin vasele de sânge,
se cuibărește în inimă.*

*Strigi, ridici ziduri de-apărare,
dorești să-i încremenești mișcarea.*

*Dar strigătul se pierde-n depărtare,
dragostea devine nisip cântător,
armonizându-se cu legile universului.*

Cale fără întoarcere!

Way back

*Love comes from somewhere
as a mystical incantation.
It floats above the being,
bypasses the abysses, descends,
go through your thin skin,
enters the blood vessels,
nestles in the heart.
Shouts, build defensive walls,
you want to freeze his movement.
But the cry is lost in the distance,
love becomes a singing sand,
harmonizing with the laws of the universe.
Way no return!*

Pentru cine?

*Dacă n-am fi avut simțurile,
pentru cine ar mai fi cântat păsările,
dăruindu-ne trilurile lor minunate?
Pentru cine ar mai fi înflorit florile,
dăruindu-ne parfumurile și culorile?
Pentru cine ar fi dat fructele-n pârg?
Pentru cine crengile copacilor
ar mai fi purtat pe brațe speranța?
Pentru cine-ar mai fi mișcat îngerii
apa mărilor, oceanelor,
dăruindu-ne minunatele valuri?
Dacă n-am fi avut simțurile,
cui ar fi fost date bucuriile, durerile, dorurile?
Cui și la ce ar fi fost dăruită iubirea?
Și cum am fi putut învăța, decât prin ea,
nemurirea?
Recunoscători să fim pentru „porțile deschise”!*

For whom?

*If we didn't have our senses,
for whom would the birds sing,
giving us their wonderful trills?
For whom would the flowers have blossomed,
giving us perfumes and colors?
For whom would the fruit have begun to ripen?
For whom the branches of the trees
would he still carry hope in his arms?
For whom else would the angels have moved
still water of seas, oceans,
giving us the wonderful waves?
If we didn't have our senses, who would have been given
the joys, the pains, the longings?
To whom and to what would love have been given?
And how could we have learned, except through her,
immortality?
Let's be grateful for „the open gates“!*

O dimineață de vară

*Totul mă bucură astăzi, mă ferește!
Raze curg din trupul fluid al soarelui
spre pământul înamorat.
Aerul cald pătrunde blând în odaie.
Aud sunete cântate pe corzile vântului,
trecute prin vârtejătaia capricioaselor frunze,
și fâlfâitul ritmat al aripilor de pasăre-l aud;
și totul amintind de o nouă zi a vieții,
ca de o nouă naștere a lumii...
„Vei scrie și astăzi! îmi spune Îngerul.
Cartea minții ți-e plină cu povești!
Când scrii, să crezi, mai spune Îngerul,
să crezi neîndoios în sensul bun
al prefacerii vieții tale, al lumii întregi!”
Nu-l pot contrazice! Nu pot fi mai puternică
decât Îngerul care mă păstorește.
Am slăbiciunile mele pământești!
„Bine, Îngere, am să cred, am să cred!”
i-am răspuns, sărutând o rază de soare.*

A summer morning

*Everything makes me happy today, makes me glad!
Rays flow from the fluid body of the sun
to the land in love.*

The warm air gently enters the room.

*I hear sounds sung on the strings of the wind,
passed through the whirlwind of capricious leaves,
and the rhythmic flutter of the bird's wing I hear;
and all remembering a new day of life,
as a new birth of the world...*

"You will write also today! the Angel tells me.

Your mind book is full of stories!

*When you write to believe, says the Angel,
to undoubtedly believe in the good sense
of turning your life, of the whole world!"*

I can't contradict him!

I can't be stronger than the Angel who shepherds me.

I have my earthly weaknesses!

"Okay, good angel, I'll believe it, I'll believe it!"

I replied, kissing a ray of sunshine.

Poem în alb

*Mă-ntrebi cum ar fi o viață trăită numai în alb;
să vezi păsări albe zburând,
copaci cu ramuri ninse,
lebede albe plutind în apropierea unui țărm,
plecând spre zeul pe care-l slujesc;
poteci acoperite cu zăpadă,
munți îmbrăcați în mantii albe,
casa cu pereții odăilor – albe,
pe masă – o glastră cu trandafiri albi,
prin fereastră pătrunzând raze albe
oglundite-n argintul oglinzilor;
să te așezi într-un fotoliu alb,
să mă privești învoșmântată
în rochia de mireasă cu sfințenie păstrată;
să asculți „Simfonia în alb”
cântată de îngeri la harfă...
Așa vezi tu viața!
Trăită în alb, în sfera deplinei armonii
și-a purității,
a înțelepciunii dar și a supunerii,
împăcați pentru totdeauna cu cei din jur,*

cu noi înșine.

*Poate ar fi prea multă liniște, dragul meu,
prea multă monotonie!*

*Am simți cum pleacă bucuria din suflete,
lăsând loc liniștei, prea multei liniști;
cu timpul totul ar deveni tristețe, suferință.*

Știi că suferința are culoarea albă?

*Am obosi, desigur, am ajunge la saturație,
am chema culorile cu nuanțele lor cromatice,
precum fluturii colorând arborii verzi ai pădurilor...*

*Am chema Arhanghelii să ne dăruiască razele lor,
să ne lumineze din nou viața în cele șapte culori,
așa cum ne-a fost dăruită.*

Ascultă-ți femeia, dragul meu!

Și trăiește, cu demnitate și curaj, culorile vieții!

Poem in white

*You ask me such as a life lived only in white;
to see white birds flying,
snow-covered trees,
white swans floating near a shore,
going to the god they serve;
snow-covered paths,
mountains clad in white cloaks,
the house with the walls of the rooms - white,
on the table - a jug of white roses,
through the window penetrating white rays
mirrored in the silver of the mirrors;
to sit in a white armchair,
to look at me dressed
in the wedding dress with preserved holiness;
to listen to "Symphony in White"
sung by angels at the harp...
This is how you see life!
Lived in white, in the sphere of full harmony
of purity,
of wisdom but also of obedience,
be reconciled forever to those around us,*

with ourselves.

*May be it would be too quiet, my dear,
too much monotony!*

*We would feel the joy leave our souls,
leaving room for silence, too much silence;
in time everything would become sadness, suffering.*

Do you know that suffering is white?

*I would get tired, of course, I would get saturated,
we call the colors with their chromatic shades,
like butterflies coloring the green trees of the forests...*

*We call on the Archangels to give us their rays,
to enlighten our lives again in the seven colors,
as it was given to us.*

Listen to your woman, my dear!

And live, with dignity and couraje, the colors of life!

Spre Lacul Lynn

*Pașii înaintează prin tăcerea plină de lumină a zilei,
pe drumul flancat de copaci verzi
și căsuțe-nșiruite ca niște mărgele albe.
Ajung pe aleea parcului.
Arbori tineri, viguroși străjuiesc cărarea,
umbresc, răcoresc, umezesc spațiul din jur.
Dintr-o dată, în lumina blândă a soarelui,
natura tainică, strălucitoare a lacului
se dezvăluie privirii.
Mă opresc. Mă clatin.
Simt antenele sufletului ridicându-se spre cer...
Din cercul magic al lacului
se-nalță alaiul plutitor al păsărilor sălbatice;
cu aripi întinse trec podurile văzduhului
numai de ele văzute, știute,
îndreptându-se spre punte...
Și-n timp ce le hrănesc,
privesc desenul geometric, artistic al penajului...
Pe o buturugă, la marginea lacului,
ca niște soldăței rânduți în poziția „culcat”,
se odihnesc în soare,*

*puii de broască țestoasă cu carapacea maronie
pe care, un înger jucându-se,
a desenat semicercuri galbene.
Un vaiet nostalgic străbate văzduhul,
pesemne vara hoinărește prin locuri cunoscute de ea.
Copacii de dincolo de lac – străjuitori de încredere –,
colorați în diferite nuanțe de verde,
luminați și binecuvântați
de ultimele raze-ale asfințitului,
își privesc narcisic siluetele-n oglinda apei.
Amurgul vine-agale
ducând în spate greutatea întregii zile.
Ceasul aruncă secunde, minutele, orele...
Fără de ființă și acești copaci vor fi, gândesc,
și nu din vina lor, ci a timpului crud, neiertător...
Uneori, spre a nu fi de la început
și până la sfârșit ceea ce sunt,
omul le hărăzește un alt fermecător destin.
Poate pentru el se roagă-ntruna cerului?*

To Lake Lynn

*The steps advance through the full silence of the day,
on the road flanked by green trees
and houses lined up like white beads.
I reach the park alley.
Young, vigorous trees guard the path,
they shade, cool, moisten the surrounding space.
Suddenly, in the soft light of the sun,
revealing to the eyes
the mysterious, bright nature of the lake.
I'm stopping. I'm shaking.
I feel the antennae of the soul rising to the sky...
From the magic circle of the lake
the floating procession of wild birds rises;
with outstretched wings they cross the bridges of the air
only seen, known by them,
heading for the deck...
And while I feed them,
I look at the geometric, artistic design of the plumage...
On a log at the edge of the lake,
like soldiers arranged in a "lying down" position,
rest in the sun,*

*turtle chicks with brown shell
which, an angel playing,
drew yellow semicircles.
A nostalgic wail runs through the air,
probably summer wanders through places known to her.
Trees across the lake - reliable watchmen -,
colored in different shades of green,
enlightened and blessed
of the last rays of the sunset,
they stare at their silhouettes in the mirror of the water.
Twilight is coming
carrying the weight of the whole day.
The clock throws seconds, minutes, hours ...
Without being and these trees will be, I think,
and not their fault, but their cruel, unforgiving time...
Sometimes, not to be from the beginning
and to the end what they are,
man gives them another charming destiny.
Maybe for him they pray to heaven?*

Seară caldă de vară

*Se aude larma broscuțelor de copaci...
Le privesc de aproape.
Înlemnite pe scoarța copacului,
în lumina lunii văd verdele strălucitor al trupului,
dungile albe, punctele portocalii.
Frumos le-a pictat îngerul! îmi zic.
Orchestrate parcă de un dirijor,
sunetele au intensități diferite,
pornind de la piano, pianissimo
și ajungând la forte, fortissimo;
cu tempo-ul elegant – adagio,
și ajungând la cel rapid – allegro.
Și reluând continuu tempo-urile, intensitățile,
tema se-aude în ritmice, superbe valuri...
Noaptea crește în jur furând lumina,
întunericul pătrunde adânc în grădină.
Mă grăbesc să opresc luna pe cer.
Vegheate de lumina lunii,
în aerul parfumat al Reginelor Noptii
și cântul ritmic al broscuțelor,
frunzele copacilor adorm în brațele viselor...*

Warm summer evening

*The noise of tree frogs can be heard...
I look at them closely.
Standing on the bark of the tree,
in the moonlight I see the bright green of the body,
white stripes, orange dots.
The angel painted them beautifully! I tell myself.
Orchestrated as if by an orchestra conductor,
the sounds had different intensities,
starting from the piano, pianissimo
and reaching the forte, fortissimo;
with elegant tempo – adagio,
and reaching the fast one – allegro.
And continuously resuming the tempos, the intensities,
the theme was heard in rhythmic, beautiful waves...
The night grows around stealing the light,
the darkness penetrates deep into the garden.
I'm in a hurry to stop the moon in the sky.
Watched by the moonlight,
in the fragrant air of the Queens of the Night
and the rhythmic singing of frogs,
the leaves of the trees fall asleep in the arms of dreams...*

Noaptea sub cerul înstelat

*Tăcerea-și redobânda imperiul astral,
stele începuseră cerul să-l îmbogățească,
noi colindam ulița satului,
învăluți în răcoarea plăcută a nopții de vară.
Nu eram singuri,
umbrele noastre cuminți ne-nsoțeau.
Vorbeam despre cer, despre vise, despre lume și viață.
Fâșia de drum mărginită de copaci
ne ducea pașii pe unde știa doar ea.
Gândurile,
în spectacolul magnific al cerului,
nășteau cuvinte pe care altcineva
le-ar fi numit filozofeme.
Din mers pașii tăi s-au oprit:
-Să cuprindem întreaga frumusețe a cerului acestei nopți,
mi-ai spus,
și din ea, să nu mai plecăm!
Era un vis în inimile noastre ivit!*

The night under the starry sky

*Silence regained its astral empire,
the stars had begun to enrich the sky,
we roamed the village street,
shroud in the pleasant coolness of summer night.
We weren't alone,
our good shadows accompanied us.
I was talking about the sky, about dreams, world and life.
The strip of road bordered by trees
she led us where only she knew.
Our thoughts,
in the magnificent spectacle of heaven,
they gave birth to words, which someone else
would be called filozofeme.
Your footsteps stopped:
-Let's embrace the whole beauty of heaven
tonight, you told me,
and from it, let's not leave!
It was a dream in our hearts appeared!*

Zi de vară

*M-am aruncat într-un lan de grâu
cu spice galbene, zvelte.
Trupul mi l-am făcut nevăzut.
Sub mine am simțit pământul brăzdat,
cald și primitiv.
Și mi-am amintit cuvintele:
„Când vei mânca și te vei sătura,
să binecuvântezi pe Domnul, Dumnezeuul tău,
pentru țara cea bună care ți-a dat!”
Mă aflu toată, fără de umbră,
între cer și pământ.
Prin văzduh păsări mici, insecte zburau
trezind liniștea fermecătoare.
Tulpini galbene, firave hașurau cerul,
și printre ele zăream raze strălucitoare.
Melancolia dulce a verii m-a cuprins
și-am început a mă ruga
pentru fericirea clipelor în care pământul,
ca pe un prunc mă ținea,
pentru soarele care sânii de femeie
gingaș mi-i răsfăța,*

*pentru dragostea pe care întreg universul,
în clipa aceea mi-o dăruia.*

*Printre spicele de grâu florile Zâzaniei am văzut
și-o clipă m-am temut.*

*Dar mi-am amintit cuvântul Domnului scris:
„Lăsați-le să crească-mpreună până la seceriș!”*

Summer day

*I threw myself into a wheat field
with yellow, slender ears.
I made my body invisible.
Beneath me I felt the furrowed earth,
warm and welcoming.
And I remembered the words:
"When you eat and are full,
bless the LORD your God,
for the good land he gave you!"
I was all without a shadow,
between heaven and earth.
Small birds and insects flew through the air
awakening the charming silence.
Yellow, fragile stalks criss-crossed the sky,
and among them I could see bright rays.
The sweet melancholy of summer overwhelmed me
I began to pray
for the happiness of the moments when the earth,
like a baby holding me,
for the sun that woman's breasts
gentle pampering me,*

*for the love that the whole universe,
At that moment he gave it to me.*

*Among the ears of wheat I saw the flowers of "Zâzania",
and for a moment I was afraid.
But I remembered the word of the Lord written:
"Let them grow together until the harvest!"*

Meditație

*Privesc imensa oglindă a oceanului.
Ascult răsunetul valurilor
din adâncul apei venind.
Sub tălpi simt răcoarea plăcută
a nisipului umed.
Prin înaltul cerului,
o pasăre în zbor lin plutind,
îmi poartă leneșă privire...
Albatroșii se lasă purtați de valuri calme,
într-un dans amețitor.
Oceanul se zbate în aceeași singurătate...*

*Am învățat, și nu e bine că am învățat,
să nu mă mai bucur întotdeauna,
să dăruiesc doar un zâmbet oceanului, oamenilor,
până și prietenoasei mele umbre.
Poate mai mult, din parte-mi,
în astă clipă totul ar fi meritat?
Destinul să fie vinovat?*

Meditation

*I look at the huge mirror of the ocean.
I hear the sound of the waves
from the depths of the water coming.
Under the soles I feel the pleasant coolness
of the wet sand.
A bird flying smoothly,
carries my lazy gaze
through the heights of heaven...
The albatrosses are carried away by calm waves,
in a dizzying dance.
The ocean struggles in the same loneliness...*

*I learned, and it's not good that I learned,
not always happy anymore,
to give only a smile to the ocean, to the people,
even to my friendly shadow.
Maybe more from me,
at this point, would everything be worth it?
To be guilty destiny?*

Neinspirată pasărea!

*Neinspirată, pasărea și-a făcut cuib
aproape de fereastra mea, în vârful unui copac,
pe-o ramură subțire legănată de vânt,
să-nvoețe cântul primelor raze de soare.
Ce elasticitate și putere a ramurii!,
mi-am zis.
Și a învățat cântul, pasărea mea!
O ascultam în zorii fiecărei zile,
iar când se înnopta,
cuibul o stea pe cer îmi părea.
Într-o zi, rafale de vânt au năvălit,
cuibul din rămurele uscate cu grijă cândva adunate,
de vânt a fost smuls, zburătăcit,
și pasărea, în zbor grăbit, cuibul și l-a părăsit.
Materia cu trudă zămislită
și suflete mici neprihănite,
de-asprimea timpului au fost nimicite.
Ramura subțire se legănă singură-n vânt...
Departa de cuib, ce și cum va cânta
pasărea mea?*

Uninspired bird!

*Uninspired, the bird made its nest
near my window, on top of a tree,
on a thin branch swaying in the wind,
to learn the song of the first rays of the sun.
What elasticity and strength of the branch!,
I thought.
And he learned to sing, my bird!
I listened to it at dawn every day,
and when night fell,
the nest a star in the sky seemed to me.
One day, gusts of wind blew,
the nest from the carefully dried branches once gathered,
the wind was blown away, blown away,
and the bird in a hurry, left its nest.
Matter with conceived toil
and small, immaculate souls,
by the harshness of time they were destroyed.
The thin branch swayed alone in the wind...
Away from the nest, what and how she will sing
my bird?*

Numele tău

*La revederea mării
numele tău l-am scris pe nisip,
ca-n oglinda cerului să poată fi păstrat.*

*La revederea pădurii
pe scoarța unui copac numele am crestat,
ca pădurea să nu te uite
și glasul tău mereu să-l asculte.*

*Pe drumul cuvintele scrise
– voci ale inimii –,
astăzi, ne putem regăsi.*

Your name

*Seeing the sea again
I wrote your name on the sand,
that it may be kept in the mirror of heaven.
Seeing the forest again
on the bark of a tree I carved the name,
so that the forest to remember you
and always to hear your voice.*

*On the road the written words
- voices of the heart -,
today, we can find ourselves.*

Țărml oceanului

*Doream să mai ajung la țărml oceanului,
să simt căldura nisipului sub tălpile
eliberate de-ncălțări,
să privesc imensitatea apei, s-alerg spre ea,
valurile să mă-ntâmpine gălăgios,
să-mi mângâie gleznela,
retrăgându-se-apoi blând, sunetele estompând.
Să-mi privesc degetele jucându-se singure,
fără de gând, în nisipul moale, alunecos,
în palme să-mi țin sufletul
și printre degete să curgă nefericirile toate,
să rămână doar câteva boabe de nisip iubitoare,
de noroc aducătoare.
Să văd apa oceanului în soare strălucind,
pe cer doar câțiva nori albi
ca o dantelă ruptă atârând,
s-ascult cântul din inima pământului venind,
și-n depărtare – pescărușii albi –
între aripi zburătoare valuri ținând.
Și-n lina lor planare s-aud țipătul alb, temător...*

*Dar timpul mi-a împovărat ființa
turnând în trup boabe de plumb,
nemaiputând unde-am dorit, să ajung.
Am presimțit, inima mi-a vorbit!*

*„Templul Duhului Sfânt” se opune,
dar sufletul, deschis ca-ntotdeauna,
nu înțelege și îi spune
că tot eu, aceeași, cu numele, sunt.*

The shore of the ocean

*I wanted to get to the ocean shore,
to feel the warmth of the sand under the soles
released by the shoes,
to look at the immensity of the water, run to it,
the waves greet me noisily,
to caress my ankles,
then retreating gently, the sounds blurring.
Watching my fingers play alone,
thoughtless, in the soft, slippery sand,
to hold my soul in my palms
and unhappiness to flow through the fingers,
to be left with only a few loving grains of sand,
of good luck.
To see the water of the ocean in the bright sun,
only a few white clouds in the sky
like a torn lace hanging,
to hear the song of the heart of the earth coming,
and in the distance – white seagulls –
between flying wings holding waves.
And in their planar line to heard the white, fearful
scream...*

*But time has burdened my being
pouring lead grains into the body,
unable to get where I wanted to go.
I sensed, my heart spoke!*

*The "The Temple of the Holy Spirit" opposes,
but the soul, open as always,
he doesn't understand and tells him
that I, too, with the same name, am.*

Voi, fiicele mele!

*Voi, fiicele mele,
viața-n priviri v-am așezat la naștere,
în timp ce ursitoare bune roiau în jur
drumul să vi-l descânte.
Sănătate și minți bune v-am dorit;
libertatea de a vă face norocul în viață,
după judecățile voastre, așa am gândit!
Voi, fiicele mele,
va veni și ziua când îmi voi lua zborul,
eliberând sufletul de angoasele sale,
de plăcutele și dureroasele-amintiri.
Voi zbura! Nu vă fie teamă,
nu va fi întuneric în drumul meu,
lumina cerută îmi va fi dată,
de un înger la cer voi fi chemată!
Voi, fiicele mele, să-ngenunchiați,
pentru odihna sufletului meu să vă rugați!
V-am iubit, pentru voi m-am neliniștit,
și-o bucată din viața mea v-am dăruit.
Vă las iubirea mea, o parte din ea o iau cu mine.
Vă voi aștepta îmbogățite-n har și iubire.*

*Nu veniți până nu le dobândiți!
Veți astruca puținul din mine,
multul – ușor asemenea fulgului
îl va lua Îngeru-n zbor, pe aripa sa,
și cu el va pleca
acolo unde numai Dumnezeu știe.
Vegheați și vă rugați,
credință s-aveți și putere!
Trimiteti gânduri bune,
ca lumina din cer să nu aibă umbre
și sufletu-mi să se poată odihni!*

You, my daughters!

*You, my daughters,
I put life in your eyes at birth,
while good cursers swarmed around
your way to exorcise.
I wish you good health and good minds;
the freedom to make your fortune in life,
according to your judgments, so I thought!
You, my daughters,
the day will come when I will take flight,
freeing the soul from its anxieties,
of pleasant and painful memories.
I will fly! Don't be afraid
there will be no darkness in my way,
the required light will be given to me,
I will be called by an angel to heaven!
You, my daughters, kneel down,
for the rest of my soul to pray!
I loved you, I was anxious for you,
and I gave you a piece of my life.
I leave you my love, I take part of it with me.
I will wait for you enriched in grace and love.*

*Don't come until you get them!
You will bury the little of me,
much – slightly like flakes
the Angel will take him in flight, on his wing,
and he will go with him
where only God knows.
Watch and pray,
have faith and power!
Send good thoughts,
that the light of heaven may not be overshadowed
and my soul may rest!*

Cuvintele de dragoste

*Când Îngerul se pregătește de plecare,
îmi pune cuvintele-n palmă,
ne mai având vreme să mi le șoptească,
și-mi spune să le folosesc cum știu.
Fiindcă îngerii au multă treabă
într-o lume absurdă, cârmuită prost,
în care multe nu mai sunt la locul lor
și totul arată hidos, ca o haină întoarsă pe dos.
Privesc cuvintele de el dăruite – flori din muguri ieșite
purtând lumini albe-n petale
și sufletu-mi se frământă:
Ce pot face cu darurile sale,
când cuvintele și gesturile de dragoste
ca printr-o vrajă au fost răsturnate –
„Iubirea și credința pe dos și blestamate!” –
iar sufletele oamenilor – pietrificate?
Într-o lume absurdă, cârmuită prost,
în care multe nu mai sunt la locul lor
și totul arată hidos,
îngerii, da, au multă treabă.*

Words of love

*When the Angel prepares to leave,
put your words in my palm,
we don't have time to whisper to them,
and tells me to use them as I know how.
Because angels have a lot of work to do
in an absurd, poorly ruled world, in which many are
no longer in their place and everything looks hideous,
like a coat turned upside down.
I look at the words he gave – flowers from buds
carrying white lights in the petals
and my soul is troubled:
What can I do with his gifts,
when the words and gestures of love
as if by a spell they were overthrown -
"Love and faith upside down and cursed!" -
and people's souls - petrified?
In an absurd, poorly ruled world,
in which many are no longer in their place
and everything looks hideous,
the angels, yes, have a lot of work to do.*

Revederea Mării Negre

*Valurile mării cântau, pescărușii zburau,
înaintam adâncindu-mi pașii
în nisipul cald, mătășos...
Mă aflam din nou la Mamaia,
unde, spune legenda,
o frumoasă copilă aruncată de un turc în apă,
încercând de la înec să se salveze,
și-a strigat mama, în largul Mării Negre:
„Mama Lia!”
Eram singură în marele furnicar al lumii.
Pe plajă, printre oameni,
cu greu mai găseam o oază de nisip,
să-mi pot odihni pașii.
Soarele pe cerul alb somnola
lăsând lumina-i nestinsă, de nici un nor atinsă.
Muguri de gând se complăceau
în starea lor de naivitate,
picăturile de apă prin văzduh săreau, mă atingeau,
urme de sare punctau pielea-mi cuprinsă de fiori.
Priveam întinsul mării albastre,
și-n larva de pe plajă*

șoaptele mele în văzduh se pierdeau:

*„Toate fluviile curg în mare,
dar marea nu se umple,
căci ele se întorc din nou la locul
din care au plecat”.*

Mă voi întoarce, Doamne?

Deșertăciune va fi dorința revederii?

Pe plaja rămasă pustie, doar liniștea vorbea.

Marea-și purta gândurile-n valuri.

Cerul și apa împrumutau unul altuia culoarea.

Razele apusului de soare răspândeau

tainica lor mângâiere.

Rana sufletului era bine păzită de trup.

Și m-am trezit, ca dintr-un somn, strigând:

„Mama Lia”!

Revisiting the Black Sea

*The waves of the sea sang, the seagulls flew,
I advanced, deepening my steps
in the warm, silky sand...
I was in Mamaia again,
where, says the legend,
a beautiful child thrown by a Turk into the water,
trying to save himself from drowning,
cried his mother, off the Black Sea:
"Mother Lia!"
I was alone in the great anthill of the world.
On the beach, among the people,
I could hardly find another oasis of sand,
to be able to rest my steps.
The sun on the white sky was drowsy
leaving its unquenchable light, untouched by any cloud.
Buds of thought was indulging
in their naivete,
drops of water through the air jumped, they touched me,
traces of salt punctuated my shivering skin.
I was looking out over the blue sea,
and in the noise on the beach*

*my whispers in the air were losing:
"All the rivers flow into the sea,
but the sea is not full,
for they return to the place
from which they departed".
Will I be back, Lord?
Will vanity be the desire to see each other again?*

*On the deserted beach, only silence spoke.
The sea carried its thoughts in waves.
The sky and the water borrowed color from each other.
The rays of the setting sun were spreading
their mysterious consolation.
The wound of the soul was well guarded by the body.*

*And I woke up, as if from a sleep, shouting:
"Mother Lia!"*

Să se cutremure pădurea toată!

*Copacii înalți și drepti ai pădurii
învăluți în tainice lumini și umbre,
priveau maiestuos spre spațiul liber, albastru.
Trupu-mi era înfășurat într-o țesătură fină
ruptă din vălul transparent al cerului.
Priveam fermecată armonia din jur,
și ascultam trilurile privighetorilor...
Dintr-o dată, pădurea
de un vânt puternic din locul ei a fost alungată.
Ca valurile unei mări se-ndepărta,
arcul de aur al lunii încet-încet dispărea.
Stelele-și pierdeau strălucirea,
se-nghesuiau, se războiau,
bolta cerului agresau;
fraze prelungi, nedeslușite
copacii-n fuga lor rosteau...
Inima-n zadar să-nțelegă misteru-ncerca,
pădurea cu tot farmecul ei pleca, pleca...
Umbra ultimului copac plângea,
numele-mi striga.*

*M-am trezit speriată.
Mi se făcuse frig și clănțănind din dinți
m-am închinat și Îngerul am întrebat:
Care din lumi e-adevărată?
– Lumea visului e plecată,
de-o lume alienată a fost alungată!
Am închis ochii din nou și-am rugat umbra
să mă mai strige o dată,
să se cutremure pădurea toată,
și lumea visului, din somn, să fie deșteptată!*

May the whole forest tremble!

*The tall, straight trees of the forest
shrouded in mysterious lights and shadows,
they looked majestically at the free, blue space.
My body was wrapped in a fine cloth
torn from the transparent veil of heaven.
I was enchanted by the harmony around me,
and we listened to the watchers' trills...
Suddenly, the whole forest by a strong wind
from its place was driven away.
It was removed like the waves of the sea,
the golden arch of the moon also slowly disappeared.
The stars were losing their luster,
they crowded, they fought,
the vault of the sky was aggressing;
long, vague sentences
the trees in their flight were saying...
The heart in vain to understand the mystery-try,
the forest with all its charm leave, leave...
The shadow of the last tree is weeping,
crying out my name.*

*I woke up scared.
I was cold and with chattering teeth
I worshiped and asked the Angel:
Which from the worlds is real?
- The world of dreams is gone,
by an alienated world was banished!
I closed my eyes again and prayed the shadow
shout to me once,
forest to tremble all,
and the dream world, from its sleep, to be awakened!*

Și să te miri...

*Să stai cu o floare în mână,
să nu te mai saturi de parfumul ei,
să-i mângâi petalele fragile și catifelate,
și să te miri de culoarea și lumina dăruită ochilor tăi.*

*Să-i numeri petalele
dar și degetele cu care o prinzi,
gândul să-ți fugă la șirul lui Fibonacci
cu aritmetica lui explicatoare, consolatoare...*

*Și tu totuși să te miri, să te tot miri
stând în mână cu-o floare,
cum a știut Divinitatea totul să definească
și să măsoare.*

Matematician să fi fost creatorul lumii noastre?

*Apoi să mângâi scoarța unui copac –
adânc ridată,
și să chemi prin el, la tine, pădurea toată...*

*Să privești brazii
cum își smulg din lut rădăcinile rămuroase
ca din ghearele morții,
cum își plimbă trunchiurile agale,
în sunetul muzicii lui Orfeu,*

împrăștiind cu dărnicie văzduhului
mirosul lacrimilor sale,
venind bucuroși să te străjuiască...
Și tu să te miri cum a știut Divinitatea
totul să definească.
Să fi fost îndrăgostit Creatorul
când „a poruncit și s-a zidit”
și minunății pământului a dăruit?

– Bucură-te de viață! Păstrează veșnic
semnul mirării în tine rămas!,
mi-a șoptit Îngerul, cu blândețe în glas.

And you wonder

*To sit with a flower in hand,
you do not get enough of her perfume,
to caress the fragile and velvety petals,
and wonder of color and light given to your eyes.
Let them count the petals and the fingers
with which you catch them,
let your thought run on the Fibonacci sequence
with its explanatory, consolatory arithmetic ...
And you still wonder, you wonder continuously
sitting in hand with a flower,
how has Divinity known
to define and measure everything.
Was the creator of our world a mathematician?
Then caress the bark of a tree –
deeply wrinkled,
and to call the whole forest to you, through him...
To look at the fir trees
how they pluck their branched roots from clay
as from the clutches of death,
how he walks his trunks softly, slowly,
in the sound of music of Orpheus,*

*generously spreading to the air,
the smell of scented tears,
glad you came stand guard...
And you wonder, how Divinity knew
to define it all.
Was he in love, the Creator,
when "He commanded and was built"
and wanders upon the earth were given?*

*- Enjoy life! Keep forever
the sign of wonder left in you!,
the Angel whispered to me,
with gentleness in his voice.*

Din noapte până în zori

O noapte ca o mare largă, fără de sfârșit...

În sublima singurătate

privirea mângâie cerul plin de stele.

Sufletul mi-e greu, dar bun prieten,

stăm de vorbă liniștit.

Orele trec...

Simt grija Marelui Stăpân

pregătind noi vieți, noi frumuseți,

cele de a doua zi.

Căci El – Dumnezeuul nostru blând –

nu are somn, n-are uitare și nici încetare,

veșnic cu precizie socotind

și iubire din iubirea Sa dând.

Sufletul mi-e bun prieten!

Nevoind să plece, stăm de vorbă liniștit,

în noaptea asta largă, ce pare fără de sfârșit.

From night to dawn

*A night like a great sea, without end...
In the sublime loneliness
the gaze caresses the starry sky.
My soul is heavy, but good friend,
we are quietly talking.*

Hours pass...

*I feel the care of the Great Master
preparing new lives, new beauties,
of the second day.*

*Because He – our gentle God –
has no sleep, no, nor oblivion, nor cessation,
eternal accurately counting
and giving love from His love.*

*My soul is a good friend!
Not wanting to leave, we talked quietly,
on this wide night, which seems endless.*

Ce n-aș da...

*„Ce n-aș da să văd eu luna”
îți șoptea femeia oarbă...
Și el, uitând de surzenia sa,
se duse și scrise „Sonata lunii”...*

*„Ce n-ar da un mort în groapă
pentru-un răsărit de lună”,
șoptea poetul iubitei
privind cerul împreună
și visând eternitatea...*

*Ce n-aș da să te mai am aproape,
să-ți privesc chipul în lumina cerului;
să rămânem sub razele lunii
argintându-ne trupurile
transformându-ne-n zei
cu iubirea dusă până la nemurire...
Ce n-aș da!*

What wouldn't I give...

*"How wouldn't I give to see the moon"
whispered the blind woman...
And he, forgetting his deafness
had gone to write "The moon sonata" ...*

*"How wouldn't give a dead in the grave
for a moonrise",
whispered the poet to the lover
watching the sky together
dreaming about eternity...*

*How wouldn't I give long to have you closer,
to look at your face in the light of heaven;
to stay under the rays of the moon
silvering our bodies
turning us into gods
with love carried to immortality...
How wouldn't I give!*

Tânguitorul ocean

*Îmi adâncesc pașii în nisipul oceanului Atlantic.
Privesc imensa întindere, ascult alternanța
plânsului jalnic al valurilor cu clipele de tăcere...
Ce vești astăzi o fi primit,
ce sirene l-au părăsit,
de vine cu o forță nimicitoare, eliberându-și furia
și plecând liniștit,
lăsând, pe nisipul cald,
urma pasului – imens, desculț și umed?
Ocean de gânduri
se-așterne pe oglinda nesfârșitei ape;
lacrimile în nisip picurate,
oceanul le sfințește și le duce,
știe el unde... departe, departe.*

*Poruncind, Dumnezeu, ca printr-o magie,
„a făcut totul din nimic”,
doar prin puterea Cuvântului și a voinței Sale.
Precum acest ocean să fi fost, la început, „spiritul” –
gândirea – a tot ce urma să fie?*

The wailing ocean

*I sink my footsteps into the sand of the Atlantic Ocean.
I look at the immense expanse, I listen to the alternation
the pitiful cry of the waves with the moments of silence ...
What news would you have received today,
what mermaids left him,
that he comes with a destructive force, releasing his anger
and leaving quietly,
leaving, on the warm sand,
a mark – huge, barefoot and wet?
The ocean of thoughts
he lies on the mirror of endless water;
dripping tears in the sand,
the ocean sanctifies and carries them,
he knows where... far away, far away.*

*Commanding, God, as if by magic,
He did "everything out of nothing",
only by the power of His Word and will.
Like this Ocean have been at the beginning, "the spirit"
-thinking of everything that was going to be?*

DE ACELAȘI AUTOR:

- *Noapte de iarnă (versuri, 1993);*
- *Noapți albe (versuri, 1995);*
- *Binele și Răul (proză, 1998);*
- *Dragostea mea cea mare (versuri, 1998);*
- *Albumul cu fotografii (proză, 1999);*
- *Dincolo de noapte (versuri, 2000);*
 postfață – Ion Papuc.
- *Piticul din ceașca de cafea (versuri, 2000);*
- *Mai sunt bărbați buni (proză, 2001);*
- *File de jurnal (proză, 2002);*
- *Insomniile unei veri (versuri, 2002);*
- *Ultima piruetă (proză, 2003);*
- *Îngerul scrie poemul (versuri, 2003);*
 prefață – prof. dr. Simion Bărbulescu.
- *Între spaimă și vis (versuri, 2004);*
 prefață – prof. dr. Simion Bărbulescu.
- *Jurnalul unei veri (proză, 2005);*
- *Suspine strigate (versuri, 2005);*
 prefață – prof. dr. Simion Bărbulescu
- *Cartea mamei (proză, 2006);*
 prefață – prof. dr. Simion Bărbulescu.
- *Jurnal American (proză, 2007);*
- *Singurătatea clipelor târzii (versuri, 2008);*
- *Gânduri (proză, 2009);*
 prefață – Vasile Filip.
- *Scrisori de departe (versuri, 2010);*
- *Articole, eseuri, vol. I (publicistică, 2010);*
- *Preaplinul tăcerilor (proză, 2010);*
- *Poemele iubirii (versuri 2011);*
- *Articole, eseuri, vol. II (publicistică, 2012);*

- *Fulgurații* (proză, 2012);
- *Tremurul gândului* (versuri, 2012);
- *Articole, eseuri, vol. III* (publicistică, 2013);
- *Love Story* (versuri, volum bilingv, 2013);
 prefață – Eugen Evu, Doru Popovici.
- *Dialoguri îndrăgite* (interviuri, 2013);
- *El și iubirea* (versuri, 2013);
- *Popasurile vieții* (proză, 2014);
- *Articole, eseuri, vol. IV* (publicistică, 2014);
- *Înțeles târziu* (versuri, volum bilingv, 2015);
- *De vorbă cu Îngerul* (versuri, 2015);
- *Articole, eseuri, vol. V* (publicistică, 2015);
- *mie și una de...poeme* (versuri, 2016);
 prefață – Eugen Evu.
- *Articole, eseuri, vol. VI* (publicistică, 2016);
- *Cugetări / Reflections* (proză, 2016);
- *Antologie selectivă de referințe* (proză, 2017);
 prefață – Eugen Evu.
- *Articole, eseuri, vol. VII* (publicistică, 2017);
- *Cugetări (Reflections)* (proză, 2017);
 prefață – Eugen Evu.
- *Note de jurnal american, vol. I* (proză, 2017);
- *Articole, eseuri, vol. VIII* (proză 2018);
- *Note de jurnal american – vol. II* (proză 2018);
- *Cugetări / Reflections* (proză 2018);
- *Întrebări și răspunsuri* (proză 2018);
- *Închin acest pahar iubirii* (versuri, v. bilingv, 2018);
 prefață – Vasile Filip.
- *Articole, eseuri, vol. IX* (proză 2019);
- *Note de jurnal american – 3* (proza) 2019);
- *Cugetări / Reflections* (2019);
- *Zbor despletit* (versuri, volum bilingv, 2019);
- *Articole, eseuri, vol. X* (proză 2019);
- *Note de jurnal american – vol. 4* (proză 2020);

- *Cugetări / Reflections* (proză 2020);
- *Glasul inimii* (versuri, volum bilingv 2020);
- *Articole, eseuri, vol. XI* (proză 2020);
- *Simfonia Toamnei* (versuri, volum bilingv, 2020);
- *Tăcutele ierni* (versuri, volum bilingv, 2020);
- *Cugetări/Reflections* (proză 2021);
- *Articole, Eseuri, vol.XII* (proză 2021);
- *Voci de Primăvară* (versuri, volum bilingv, 2021)

CUPRINS:

Exaltare / 5
Adu-ți aminte / 7
Astăzi / 9
Jocul dragostei / 11
Zi de concediu / 13
Frumoasă Salacie / 15
Aproape de miezul nopții / 17
Lumini și frunze / 19
Prin paiele de fân / 21
Sângele voinicului (Lathyrus) / 23
Transfigurare / 25
Compensație / 27
Și astăzi mai plâng / 29
Mi-e dor / 31
Noapte de iulie / 33
Marea mea / 35
Ții minte? / 37
Noapte de vară / 39
Visul pietrelor / 41
Apus de soare la mare / 43
Ce bine este / 45
Credeam / 47
Melancolia nocturnelor lui Chopin / 49
Mica pasăre albastră / 51
O zi cețoasă / 53
Mesaj / 55
Piticul din ceașca de cafea / 57
Lasă-mi, Doamne / 59
Și tu trecând... / 61
Anotimpul iubirii / 63
Pauză de timp / 65

Vis marin / 67
Dimineață nepământească / 69
Orașul meu / 71
Pasărea / 73
Cale fără întoarcere / 75
Pentru cine? / 77
Zi de concediu / 79
Poem în alb / 81
Spre lacul Lynn / 85
Seară caldă de vară / 89
Noaptea sub cerul înstelat / 91
Zi de vară / 93
Meditație / 97
Neinspirată pasărea! / 99
Numele tău / 101
Țărnuț oceanului / 103
Voi, fiicele mele / 107
Cuvintele de dragoste / 111
Revederea Mării Negre / 113
Să se cutremure pădurea toată / 117
Și să te miri... / 121
Din noapte până în zori / 125
Ce n-aș da... / 127
Tânguitorul ocean / 129

CONTENTS:

Exaltation / 6
Remember / 8
Today / 10
The game of love / 12
Day off / 14
Beautiful Salacie! / 16
It was close to midnight / 18
Lights and leaves / 20
Through the hay straw / 22
The blood of the mighty (Lathyrus) / 24
Transfiguration / 26
Compensation / 28
And I still cry today / 30
I miss / 32
July night / 34
My Sea! / 36
Do you remember / 38
Summer night / 40
The dream of stones / 42
Sunset at sea / 44
It's so good / 46
I thought / 48
The melancholy of Chopin's nocturnes / 50
The little Blue bird / 52
A foggy day / 54
Message / 56
The dwarf in the coffee cup / 58
Leave it to me, Lord! / 60
And you passing ... / 62
The season of love / 64
Time break / 66

Marine life / 68
Unearthly morning / 70
My town / 72
The bird / 74
Way back / 76
For whom / 78
A summer morning / 80
Poem in white / 82
To Lake Lynn / 87
Warm summer evening / 90
The night under the starry sky / 92
Summer day / 95
Meditation / 98
Uninspired bird! / 100
Your name / 102
The shore of the ocean / 105
You, my daughters! / 109
Words of love / 112
Revisiting the Black Sea / 115
May the whole forest tremble! / 119
And you wonder / 123
From night to dawnplendor / 126
What wouldn't I give... / 128
The wailing ocean / 130

Made in USA
LULU ENTERPRISES
ISBN: 978-1-300-82524-1
Date: 8/5/2021